

Aan: Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
t.a.v.: Minister C. Helder, minister P. Dijkstra, Staatssecretaris M. van Ooijen
Parnassusplein 5
2511 VX DEN HAAG

Van: C.E. Buist-Veurink, Msc.
Orthopedagoog Generalist, ECHA specialist, K&J psycholoog in opleiding
Hessenweg 49
7722 PJ DALFSEN

Betreft: Reactie op de Wet vereenvoudiging beroepenstructuur psychologische
beroepen

Dalfsen, 18 februari 2024

Geachte ministers en geachte staatssecretaris,

Naar aanleiding van de internetconsultatie met betrekking tot de Wet vereenvoudiging beroepenstructuur psychologische beroepen wil ik graag de gelegenheid aangrijpen te reageren. Omdat ik werkzaam ben in zowel de jeugdzorg als in de gehandicaptensector, schrijf ik u allen aan.

In mijn dagelijkse orthopedagogische praktijk richt ik mij op onderzoek en begeleiding van (vermoedelijk) (uitzonderlijk) (creatief) hoogbegaafde mensen van alle leeftijden. Omdat ik onder andere werkzaam ben geweest in het primair onderwijs zijn mijn eerste contacten meestal met ouders van kinderen in de basisschoolleeftijd. Vervolgens melden zich ouders zelf en door mond tot mond reclame heeft mijn doelgroep zich uitgebreid.

Sinds de Corona-periode is de nood onder deze doelgroep enorm gestegen; vragen die mij bereiken, hebben te maken met (dreigende) schooluitval vanaf de leeftijd van 6 jaar en ouder, existentiële depressie, automutilatie, suïcidaliteit, trauma, handelingsverlegenheid op scholen, opvoedingsverlegenheid bij ouders etc. Waar ik tot vorig jaar rond de zomervakantie een piek in de werkzaamheden ervoer, word ik nu continu door een tsunami aan urgente hulpvragen overspoeld. Mijn collega's die met dezelfde specialisatie werkzaam zijn, ervaren hetzelfde en moeten werken met wachtlijsten.

Ik zelf werk niet met contracten met gemeenten /jeugdzorg omdat dat qua administratieve belasting niet op te brengen is voor mij als deeltijd-zzp'er. Steeds meer word ik benaderd om gegevens aan te leveren aan gemeenten, zodat ouders een PGB kunnen aanvragen, waardoor ik die administratieve last alsnog krijg en nog minder aan de kern van mijn werk kan toekomen. Ik ben BIG geregistreerd, maar dat zegt tegenwoordig kennelijk vrij weinig, tenzij men je al kent als een goede specialist.

Naast mijn praktijk ben ik in dienst bij InteraktContour als gedragswetenschapper ten behoeve van mensen met Niet Aangeboren Hersenletsel. Mijn collega's zijn basispsycholoog, GZ-psycholoog, neuropsycholoog en basisorthopedagoog. Qua verantwoordelijkheden en taken verschillen wij niet van elkaar. Enkelen van ons hebben specialisaties; ik maak

bijvoorbeeld onderdeel uit van een expertiseteam, een PAR en ik ben WZD functionaris. Zonder onbescheiden te willen zijn; ik ben heel erg goed in mijn werk en ik geniet er ook van mijzelf te ontwikkelen. Ik houd van proactief werken, waarmee we veel aan preventie kunnen doen, gedragsproblemen voor kunnen zijn en trends kunnen signaleren, waarmee we visie en beleid kunnen bijstellen en ontwikkelen.

Nu word ik ook hier geconfronteerd met het feit dat mijn BIG registratie als Orthopedagoog Generalist niet afdoend meer blijkt. Ik mag niet verbonden zijn aan een NAH+ locatie, omdat alleen een GZ-psycholoog als voldoende gekwalificeerd wordt beschouwd. Ik mag een PIOG geen werkbegeleiding geven, omdat alleen een GZ dat mag doen, terwijl diegene wel op mijn locatie wordt gestationeerd. Dat betekent dat minder ervaren collega's die net klaar zijn met hun GZ-opleiding moeten worden ingevlogen om hieraan vorm en inhoud te geven. Het voelt als een verwrongen constructie, temeer daar ik een van degenen ben die bij complexe casuïstiek word benaderd. Houd mij ten goede, ik heb geen ambities in die richting, dus ik voel me niet persoonlijk gepasseerd; ik bedoel hiermee slechts iets uit de praktijk te illustreren.

Ik vind het erg vreemd, dat ik als lid verbonden aan het NVO én aan het NIP, nu voor het NIP extra casuïstiek moet aanleveren om mij te kunnen kwalificeren als K&J psycholoog in de hoop me daarmee ooit te kunnen kwalificeren als Gezondheidszorgpsycholoog Generalist. Deze route is inmiddels voor nieuwe aanmeldingen ook afgesloten, overigens. Ik begrijp niet hoe het voorliggende wetsvoorstel cliënten en verwijzers meer duidelijkheid zal verschaffen, als het voor mensen in het werkveld al volslagen onduidelijk is waarom de grenzen op deze wijze worden getrokken. Wiens doel wordt hiermee gediend?

Kortom, in mijn werkvelden is er dringende behoefte aan meer beschikbare gekwalificeerde mensen, die zonder extra administratieve last of overbodige eisen aan hulpvragen kunnen beantwoorden. Graag zou ik zien, dat daartoe een passend wetsvoorstel wordt geformuleerd.

Hoogachtend,

C.E. Buist-Veurink

Corrieke Buist-Veurink, MSc

Orthopedagoog Generalist | ECHA specialist | K&J psycholoog i.o.